

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VI Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

14-15 травня 2013 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VI Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2013.- 219 с.**

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор,
ректор РДГУ– голова оргкомітету;

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор,
проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник
голови оргкомітету;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Бучко Василь Богданович – кандидат психологічних наук, доцент;

Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;

Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;

Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;

Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Сяський Володимир Андрійович – кандидат технічних наук, доцент;

Чернігівець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;

Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;

Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного
гуманітарного університету (протокол №9 від 26.04.2013 р.)

в них міцні, глибокі знання, елементи наукового світогляду.

Отже, проаналізувавши праці видатних педагогів ми прийшли до висновку, що використання ігор на уроках сприяє підвищенню ефективності навчальних досягнень учнів.

Список використаних джерел

1. Сухомлинський В. Афоризми // Дивослово. – 2005.- № 9. – С. 27-28.
2. Ушинський К.Д. Твори: У 6 т. – К., 1952. – Т.5.
3. Фіцула М. Н. Педагогіка.- К.,2000.- 556 с.

МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ

Гудовсек О.А., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет

Метод проектів не є принципово новим у світовій педагогіці. Він виник в 20-их роках ХХ сторіччя в США. Його називали також методом проблем, і пов'язували з ідеями гуманістичного напрямку у філософії та освіті. Розробником методу вважається американський філософ і педагог Дж. Дьюї, а також його учень У. Кілпатрик [5].

Слово „проект” у перекладі з латинської мови означає „кинутий уперед, задум, план” [6]. Цей термін уперше використав у 1908 р. завідувач відділу виховання сільськогосподарських шкіл США Д.Снеджен, під яким розумів сукупність завдань для вирішення вдома, що діти фермерів через нерегулярне відвідування школи, отримували від учителів. У 1911 р. Бюро виховання США узаконило цей термін.

Проектування в загальному його розумінні – це науково обґрунтована побудова системи параметрів майбутнього об'єкта якісно нового стану існуючого проекту прототипу передбачуваного або можливого об'єкта, стану чи процесу. Отже, проектування – це особливий тип інтелектуальної діяльності, відмінною особливістю якого є перспективна орієнтація на спрямоване дослідження.

Дж. Дьюї пропонував будувати навчання на активній основі, через цілеспрямовану діяльність учнів.

Фундаментальні філософські засади педагогіки Дж. Дьюї стали основою „методу проектів”: потреби людини є стимулом до пізнання; пізнання відбувається у діяльності; практика є критерієм істинності знання; самореалізація особистості, усвідомлення її самотності, гідності здійснюється в умовах демократії.

У дослідженнях історії методу проектів Ю. Олькєрса [там само] знаходимо відомості, що учень та послідовник Дж. Дьюї В. Кілпатрик у 1918 р. здійснив змістовне обґрунтування „методу проектів”, опублікувавши статтю, яку так і назвав „Метод проектів”, де назвався автором і винахідником цього методу, не згадуючи про попередників. Зрозуміло, що первинність ідей методу проектів не належить В. Кілпатрику.

Педагог трактував „Метод проектів” як планування цілеспрямованої діяльності для вирішення будь-якої проблеми, взятої із реального життя [6]. Це діяльність від „усього серця”, що проходить у більшій мірі самостійно. Дослідник визначив три головні принципи роботи над проектом: доцільна діяльність; „внутрішній” навчальний матеріал; навчання як безперервна перебудова життя та піднесення його на вищий рівень.

Саме поняття „проект” В. Кілпатрик розглядав як „цільову дію” – будь-яка активність, що підкріплена чіткою метою та зігріта гарячим прагненням до її здійснення. Педагог визначав чотири групи проектів, які відкривали учням основні види діяльності: виробничий (спрямований на виготовлення будь-чого); споживчий (метою якого є використання, сприймання, у широкому значенні споживання будь-чого для отримання задоволення); проект вирішення проблеми чи інтелектуального завдання (передбачає обов'язкове визначення мети); проект-вправа (відпрацювання спеціальних умінь, навичок, отримання знань).

У своїх працях „Основи методу” [7] та „Виховання в умовах цивілізації, що змінюється” автор різнобічно висвітлював дитиноцентристську освіту, коли навчання пов'язувалося тільки з інтересами та мотивацією дітей, уникненням примусу, що сприяло б радикальному оновленню природного виховання. Педагог відстоював ідею, що школа повинна готувати дітей до життя в динамічних умовах суспільства. На цих засадах протиставлялася традиційна школа з її навчальними предметами, що не володіли інструментальною життєвою цінністю, і прогресивна школа з методами вирішення проблем, пошуку, досліджень, орієнтована на конкретні життєві ситуації.

В. Кілпатрик запропонував основні теоретичні принципи „методу проектів”: у навчанні виходити із сьогочасних інтересів самої дитини; сутність навчання у школі – дії, що витікають безпосередньо із мети, яку поставив собі учень; роль школи полягає у навчанні діяти, ставити і виконувати заплановані проекти; шкільний уклад, план занять визначається самими учнями за участю педагога; програма навчання – послідовність дослідів, пов'язаних між собою таким чином, що відомості одного досліді спонукають до виникнення і збагачення низки інших дослідів.

„Метод проектів” мав не лише позитивні сторони, але й недоліки. Дж. Дьюї критикував ідеї свого учня В. Кілпатрика і вважав, що не слід будувати все навчання навколо проектного методу, бо він короткотривалий, непостійний, часто випадковий та тривіальний, що недостатньо для ґрунтовної освіти. Знання, які отримують учні у процесі роботи над проектом, характеризуються технічністю і мало дають теорії, тому Дж. Дьюї рекомендував поєднувати метод проектів з іншими методами.

Серед переваг такого методу, які В. Кілпатрик визначав особисто було те, що:

- учні тривалий час, а не мимохідь, стикаються із об'єктом пізнання;
- успішне засвоєння навчальних предметів не ізольоване, а в зв'язку із життям, його черговими фактичними потребами, у міру того, як з'являється життєва необхідність у цих знаннях;
- систематизація навчального матеріалу відбувається після його накопичення у свідомості учня частинами, у зв'язку із життєвими потребами;
- отримання цінного досвіду, за умови того, що він: викликаний необхідністю; достатній для того, щоб поповнити та розширити вже засвоєні знання та навички; в попередній досвід вноситься різнобічність, різноманітність.

В. Кілпатрик відзначав, що коли учень переживає успішний досвід, він навчається через нього, бо він охоплює всі сторони життя дитини. Досвід – це досягнення, це такі навчальні результати, як спритність, звички,

факти, знання, інтереси. Мінімальними є такі результати роботи над проектом, які забезпечуватимуть подальший успіх у школі й у житті. Їх обсяг визначається особливостями індивіда і оточуючого середовища [4].

Ю. Олькерс, аналізуючи підходи В. Кілпатрика щодо методу проектів, доречно зазначає, що цілеспрямована діяльність – це один із найефективніших способів учитися. Але мету діяльності не можна нав'язати чи передати, вона повинна сформуватися сама [6].

Необхідно зазначити, що подальше узагальнення досвіду роботи Д.Дьюї та У.Кілпатрика за методом проектів знайшло своє продовження у працях відомого американського вченого Е. Коллінгса, який виділив чотири взаємопов'язані між собою ідеї, що визначають його позицію щодо побудови школи, яка працює за методом проектів: для того щоб школа мала змогу правильно виконувати свої функції, учні повинні самі проектувати те, чим вони будуть займатися; справжнє навчання ніколи не буває одностороннім або відокремленим; у школі спочатку обирають вид проектної діяльності, а вже потім – навчальні предмети, необхідні для її виконання; програма – це сукупність організованих досліджень, пов'язаних між собою, адже все вивчене в одному ряді досліджень має стати основою для наступної серії досліджень [4].

Е.Коллінгс запропонував першу в світі класифікацію проектів в межах школи:

- 1) Проекти ігор – різні ігри, народні танці, драматичні постановки тощо. Їх мета – участь дітей у груповій діяльності.
- 2) Експериментальні проекти – доцільне вивчення проблем, пов'язаних з навколишньою природою і суспільним життям.
- 3) Розповідні проекти, мета яких – отримати задоволення від розповіді в самій різноманітній формі – усній, письмовій, вокальній (пісня), музичній (гра на роялі).
- 4) Конструктивні проекти – створення конкретного, корисного продукту: виготовлення кролячої пастки, будівництво сцени для шкільного театру і т.п. [там само].

Метод проектів привернув увагу і російських педагогів. Ідеї проектного навчання виникли в Росії практично паралельно з розробками американських педагогів. Під керівництвом російського педагога С. Шацького в 1905 році була організована невелика група співробітників, яка намагалася активно використовувати проектні методи в практиці викладання [2].

Починаючи з 1930р. В СРСР метод проектів опинився в центрі уваги керівних органів народної освіти і педагогічних журналів. Його стали розглядати як систему організації навчання, у якій вивчення школярами основ наук поєднується з їх продуктивною працею.

Таким чином, метод проектів в радянській школі був тільки зовнішньо схожий на американський, а насправді спотворював його сутність.

Відомий український педагог Григорій Ващенко, зазначав що метод проектів, є одним з активних методів навчання, однак в радянській школі були допущені суттєві недоліки, яких не можна повторювати [1]. Серед таких недоліків педагог визначав:

1. Застосування методів навчання, що мають на меті розвинути особисту ініціативу учня і дух вільних творчих шукаць, неможливе у країнах з тоталітарним режимом.
2. Не можна проектний метод навчання перетворювати в систему, що включає в себе всі інші форми й методи навчання. Проект є одним з методів навчальної роботи.
3. Школа ні за яких умов державного й політичного життя не може бути додатком до якогось виробництва. Вона мусить бути пов'язана з навколишнім життям і в той же час залишатися закладом, що має своїм завданням всебічно виховувати молоде покоління.
4. Пов'язуючи теорію і практику, слід в процесі навчання уникати однобокого практицизму й головну увагу звертати на вироблення в учнів наукового світогляду й ґрунтовних знань та розвиток здібностей логічного мислення. Це забезпечується різноманітністю методів, що їх застосовує школа в процесі навчання.
5. Не треба перевантажувати дітей практичними роботами і не давати їм практичних завдань, що не відповідають їхньому віку або мають характер „чорної роботи”, що вимагає лише фізичних зусиль, а нічого не дає для розумового розвитку дитини. Особливо ж не слід давати дітям завдань, що вносять деморалізацію в життя родини і суспільства [1].

У 1931 році ЦК ВКП (б) прийняв постанову „Про початкову та середню школу” (від 5 вересня 1931 р.), у якій засудив метод проектів та його використання в школі і зробив принципові вказівки щодо навчально-виховної роботи в школах [3].

Варто відмітити, що метод проектів в СРСР не зміг проявити себе і через ряд інших причин, зокрема: не вистачало досвідчених педагогів, здатних працювати з навчальними проектами; не було розробленої методики проектної діяльності; надмірне захоплення „методом проектів” йшло на шкоду іншим методам навчання; „метод проектів” неграмотно поєднували з ідеєю „комплексних програм”, тощо.

Отже, метод навчальних проектів є широким поняттям, яке потребує подальшого узагальнення та систематизації у наукових дослідженнях. Перспективними напрямками для науковців є розробка методики навчання вчителів методу навчальних проектів, а також вивчення особливостей його застосування у сучасному педагогічному просторі.

Список використаних джерел

1. Ващенко Г. Загальні методи навчання. Підручник для педагогів. / Г. Ващенко. – Київ, Українська видавнича спілка, 1997. – 441 с.
2. Гирич І. Роль історії в системі орієнтаційних цінностей / І. Гирич // Історія в школах України. – 2003. – № 3 – С. 8-10.
3. За реализацию постановления ЦК ВКП (б) об учебных программах и режиме в начальной и средней школе // Советское краеведение. – 1932. – № 10. – С. 1–3.
4. Коллингс Е. Опыт работы американской школы по методу проектов / Е. Коллингс [пер. с англ. С. Тюрберт]; под ред. А. У. Зеленко, предисл. У. Кильпатрика. – М.: Новая Москва, 1926. – 289 с.
5. Наволокова Н. П. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / автор-укладач Н. П. Наволокова – Х:

Основа, 2011. – 176с.

6. Олькерс Ю. История и польза метода проектов / Ю. Олькерс // Метод проектов. Серия „Современные технологии университетского образования”; вып. 2 / БГУ. – Мн.: РИВШ БГУ. – 2003. – С. 16–38.
7. Kilpatrick W. H. Foundations of Method : Informal Talks on Teaching / W. H. Kilpatrick. – NY : Macmillan, 1925. – 383 p.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Данилюк О. С., магістратка

**Поніманська Т. І., кандидат педагогічних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Сучасні динамічні перетворення у соціально-економічній сфері держави, зміни в освітніх пріоритетах посилюють увагу до особистості як активного суб'єкта життєтворення, до демократизації й гуманізації навчально-виховного процесу в закладах освіти. У цьому зв'язку суспільна актуальність дослідження гуманних взаємин обумовлюється існуванням суперечностей між проголошеним дитиноцентризмом освіти та домінуванням традиційної навчально-дисциплінарної моделі, між теоретично визнаною позицією толерантності у міжособистісних взаєминах та практичним поширенням конкурентно-індивідуалістичної спрямованості особистості.

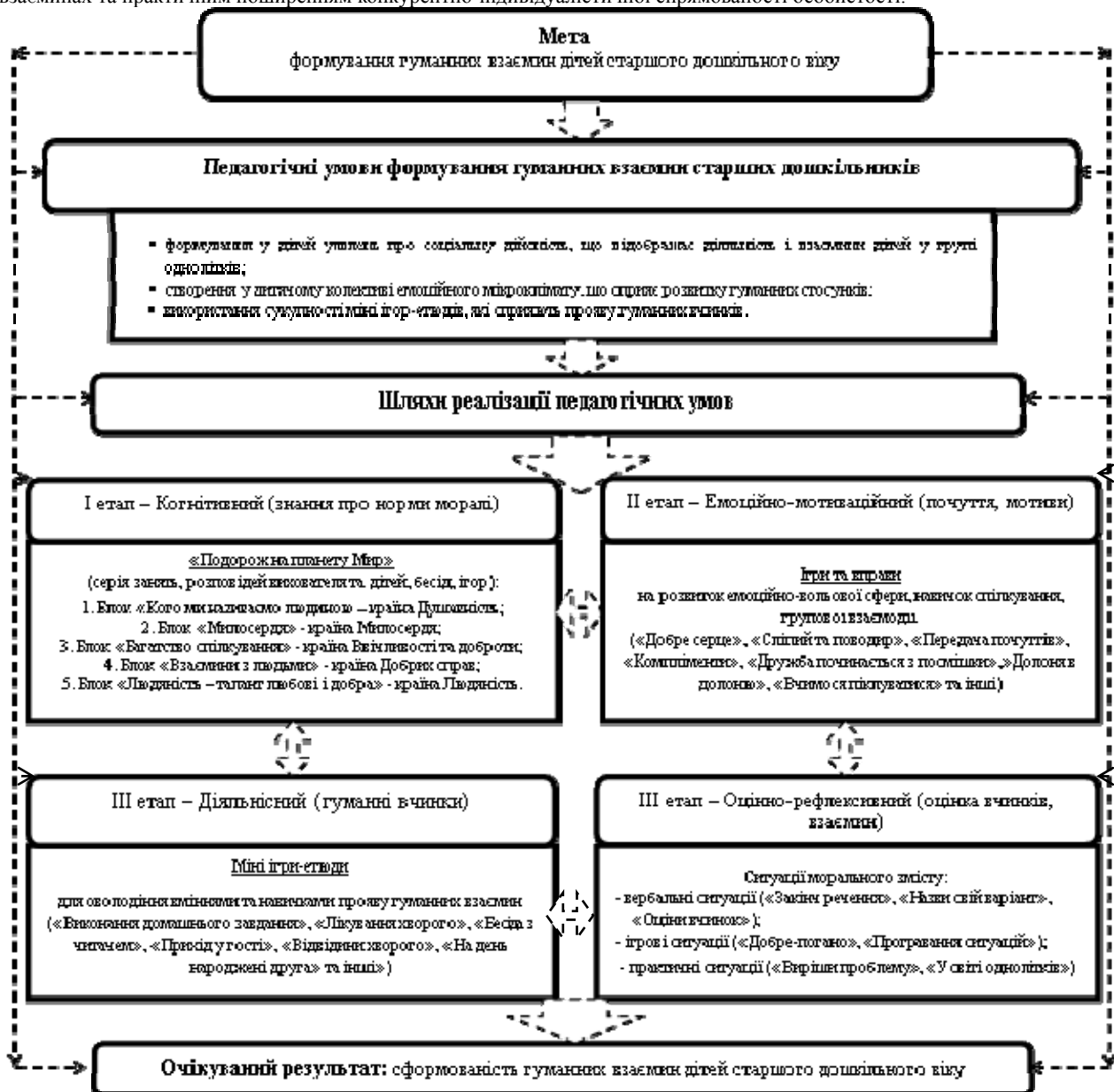

Рис. 1. Модель формування гуманних взаємин дітей старшого дошкільного віку

Окремі аспекти виховання моральної особистості дошкільника вивчались багатьма науковцями. Формування гуманної поведінки старших дошкільників досліджували Л. Врочинська, Н. Цуканова; особливості становлення у дошкільному віці ціннісного ставлення до однолітків, виховання людяності (Т. Поніманська, Ю.

ЗМІСТ

Молодий педагог

Абдукадырова Э.К., Зарединова Э.Р. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ САМОСТОЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	3
Августинюк О.П., Янцур М.С. ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ПОБУДОВИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ОСВІТНЬОЇ ТРАСЕКТОРІЇ В УЧНІВ 8-9-х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	5
Алимова Л.У. ОБЩЕЧЕЛОВЕЧЕСКИЕ И НАЦИОНАЛЬНЫЕ ЦЕННОСТИ КУЛЬТУРЫ И ОБРАЗОВАНИЯ КАК ИНТЕГРИРУЮЩАЯ ОСНОВА ПРЕПОДАВАНИЯ ОБЩЕСТВЕННЫХ ДИСЦИПЛИН В ВУЗЕ	7
(на примере истории педагогики)	7
Бакшиш Э.Н., Зарединова Э.Р. РОЛЬ МУЛЬТФИЛЬМОВ ВО ВНЕКЛАССНОЙ РАБОТЕ С МЛАДШИМИ ШКОЛЬНИКАМИ.....	8
Банацький О.І., Галатюк Ю. М. ДЕЯКІ МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ФІЗИКИ	10
Баньковська М.М., Гудовсек О. А. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СИСТЕМІ ОСВІТИ.....	12
Басюк М.В., Пасічник Я.А. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «СКАЛЯРНІ ВЕЛИЧИНИ І ЇХ ВИМІРЮВАННЯ»	15
Белова Г.И, Удина Е.Н. КРИТЕРИАЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ОТВЕТСТВЕННОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ	17
Блащук О.Ю., Захарчук З.О. ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ В ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	18
Бобрицька В. І., Процька С. М. АКТУАЛЬНІСТЬ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОГО ПОРТАЛУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГУМАНІТАРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ...	20
Бойко В.Д., Радковська Л.М. ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДЛІТКІВ ЗАСОБАМИ ДУХОВНОЇ МУЗИКИ	21
Брик М. В., Галатюк Ю. М. КІБЕРНЕТИЧНИЙ АСПЕКТ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ФІЗИКИ	23
Булавская А.А., Никонова Л.Е. КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД К ПРОБЛЕМЕ СОЦИАЛЬНОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ДОШКОЛЬНИКОВ	25
Бурмай Ю.Ю., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ УРОКУ МУЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	26
Ваколюк А.М., Вербець В.В. СПЕЦИФІКА РОБОТИ КЛАСНОГО КЕРІВНИКА У ШКІЛЬНИЦТВІ.....	27
Вальчук І.А., Гудовсек О.А. Моральне виховання молодших школярів у сучасній педагогіці США	29
Василіук В.О., Кирильчук Ю.В., Кошицький В.В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ В УЧНІВ 10 КЛАСІВ ЗНАТЬ З ВИРОЩУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР	31
Васільєва Н. В., Суржук Т. Б. ЗАСОБИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	33
Ведмінська О.В., Радковська Л.М. МУЛЬТИМЕДІА, ЯК НОВІТНІЙ ЗАСІБ ВИРІШЕННЯ ЗАВДАНЬ МУЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	35
Власюк О.П. ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПУ СИСТЕМНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА	37
Вовк О.Р., Гумінська О.О. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКИХ ВМІНЬ СТУДЕНТІВ У ВНЗ	39
Войтович Н.В., Суржук Т.Б. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	40
Гаврилович Г.М., Строганова Г.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	42
Галатюк Т. Ю., Галатюк М. Ю. УПРАВЛІННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ СТАРШОКЛАСНИКІВ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	43
Гамза А.В. МЕТОДИКА ЗВУКОГРАФІЧНОЇ РОБОТИ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ В ПЕРІОД НАВЧАННЯ ГРАМОТИ	45
Гарбар Л.М., Маліновська Н. В. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ КОЛЬОТЕРАПІЇ В ОЗДОРОВЛЕННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	47
Гичун І.П., Кирильчук Ю.В. УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ 8 КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ	48
Гілянчук К.О., Сингаївський Д.В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ І-ГО РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗА НАПРЯМОМ «ТЕХНОЛОГІЧНА ОСВІТА»	51
Глінчук Ю.О. ВПЛИВ МУЛЬТФИЛЬМІВ НА БЕЗПЕКУ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ.....	52
Гнедко Н.М. ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	53
Говоров Н.П., Козловская Н.П. ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ ПОДХОД В ОБУЧЕНИИ ОСНОВНОЕ СРЕДСТВО ОБУЧЕНИЯ ДЕТЕЙ ИНДИГО	55
Гольонко І.В., Яковишина Т.В. СКОВОРОДА ПРО ВИХОВАННЯ І РОЗВИТОК РОЗУМУ	57

Григорчук О.І., Гумінська О.О. МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИКИ.....	58
Григорьева О.И., Дубинина Д.Н. ВЛИЯНИЕ РЕЧЕВОЙ СРЕДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ ЗВУКОПРОИЗНОШЕНИЯ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО ДВУЯЗЫЧИЯ.....	60
Грицюк Л.В., Пасічник Я.А. ВІДОБРАЖЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ РЕАЛЬНОГО СВІТУ ЧЕРЕЗ ПОНЯТТЯ ВЕЛИЧИНИ.....	61
Губеня Г.М., Шевців З.М. ВИДАТНІ ПЕДАГОГИ ПРО ЗНАЧЕННЯ ГРИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	63
Гудовсек О.А. МІСЦЕ І РОЛЬ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ В ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	64
Данилюк О. С., Поніманська Т. І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	66
Демчик К.І. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЖИВОПИСУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	67
Дичко І.Т., Прокопович Т.Ю. РЕГЕНТСЬКА ОСВІТА: МИНУЛЕ І СЬОГОДЕННЯ.....	69
Добридень Ю.С., Янцур Л.А. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	70
Докторук Н.В. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	72
Доманюк О. М., Поніманська Т. І. СКЛАДОВІ КОМПЕТЕНЦІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	73
Дубенчук Ю.О., Дичківська І. М. ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ІННОВАЦІЙНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРЕДМЕТНО-ПРАКТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	74
Євреш О.М., Крижановська Т.І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПРОЦЕСУ ХУДОЖНЬОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	76
Жакун О. Л., Галагук Ю. М. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПРОБЛЕМНОСТІ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ПОЗАУРОЧНИХ ДОСЛІДВІ ТА СПОСТЕРЕЖЕНЬ УЧНІВ.....	78
Залізняк Г. М., Коваль Г. П. СПОСОБИ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ МОВИ В МАЛОКОМПЛЕКТНІЙ ШКОЛІ.....	80
Зінчук Ю.О. ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТОВИХ СТРАТЕГІЙ ПІД ЧАС ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ ІНШОМОВНОГО ЧИТАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	82
Зіядінова Р.І., Заредінова Е.Р. ПЕДАГОГІЧНА ОСВІТА ЯК ЗАСІБ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ.....	84
Іваненюк О. В., Янцур Л. А. ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО НАРОДНОЇ ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОЇ ПЛАСТИКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ.....	85
Ірклієнко К. М., Строганова Г. М. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ПІДРУЧНИКА НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛІВ «ЛЕКСИКОЛОГІЯ. ФРАЗЕОЛОГІЯ».....	87
Кабуш І.Ю., Джава Н.А. ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ПИСЕМНОГО МОВЛЕННЯ.....	88
Кирильчук О.А., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З БАТЬКАМИ.....	89
Кир'янова М.Я., Колупаєва Т.Є. РОЛЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У СТАНОВЛЕННІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	91
Ключук А.І., Янцур М.С., Трофімчук В.М. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ЗБОРУ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПРОФЕСІЇ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ПІДГОТОВКИ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	93
Кобець О.М., Карпенчук С.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З УРАХУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	95
Ковтунович В.В., Павелків О.М. МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «МНОГОГРАННИКИ» У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ.....	97
Котяй Т.О., Павелків О. М. РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МАТЕМАТИКИ 5 – 6 КЛАСІВ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ МІЖ ПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ.....	99
Кравчик І. В., Козлюк О. А. СОЦІАЛІЗАЦІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ІГРАШКИ.....	101
Красовський В. В., Галагук Ю.М. МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СВІТЛОВИХ КВАНТІВ У КЛАСАХ З ПОГЛИБЛЕНИМ ВИВЧЕННЯМ ФІЗИКИ.....	103
Кудюкин И.И., Воловик А.К. ДЕСКРИПТИВНЫЙ АНАЛИЗ СОВРЕМЕННЫХ ОРГАНИЗАЦИОННЫХ ФОРМ ОБУЧЕНИЯ В ВУЗЕ.....	105
Кузьмінець М.П., Коваль Г. П. ЕФЕКТИВНІ ФОРМИ РОБОТИ НАД ЗМІСТОМ ТЕКСТУ, УСВІДОМЛЕННЯ ТА ЗАСВОЄННЯ ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНОЇ СПРЯМОВАНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ.....	106
Лавринович В.В., Стреха Е.А. ПРОБЛЕМА ФОРМИРОВАНИЯ ПРЕДСТАВЛЕНИЙ О БЕЗОПАСНОСТИ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ У ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	108
Лепуга Г. В., Пасічник Я. А. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПРО ПРОПОРЦІЙНІ ВЕЛИЧИНИ І ПІД ЧАС РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ТЕКСТОВИХ ЗАДАЧ.....	109
Лякішева А.В. СУТНІСТНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТТЯ «СТУДЕНТСТВО».....	111
Мазурок Д. О., Кирильчук Ю. В. РОЗВИТОК ТЕХНІЧНОГО МИСЛЕННЯ В УЧНІВ 10-11Х КЛАСІВ НА ОСНОВІ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА».....	113
Макарова А. М., Дичківська І.М. ФОРМУВАННЯ СТАТЕВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО	

ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА	115
Малинівська Л.І. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ “ЦИВІЛЬНИЙ ЗАХИСТ”	117
Мар’євич Н.К., Тарасенко Г.С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ МУЗИЧНИХ ІГОР У ВИХОВНІЙ РОБОТІ З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	120
Михальчук І.І., Боровець О.В. ПОРТФОЛІО ЯК ЗАСІБ ОЦІНКИ РІВНЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ	122
Мороз О.М., Джава Н.А. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО – КОМУНІКАТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ УЧНІВ ІНШОМОВНИХ ЛЕКСИЧНИХ ОДИНИЦЬ	123
Мороз С.В. САМООСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТІВ	125
Муединова А.С., Зарединова Э.Р. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ НАРОДНЫХ СКАЗОК В ФОРМИРОВАНИИ МОРАЛЬНО-ЭТИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	126
Набухотна М. В., Павелків О. М. МЕТОДИКА РОЗВ’ЯЗУВАННЯ ІРРАЦІОНАЛЬНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОСТЕЙ У КЛАСАХ АКАДЕМІЧНОГО РІВНЯ	129
Наймівич Т.М., Стреха Е.А. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА В ПРИРОДЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	130
Науменко І.Ю., Косарева О.І. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ЧУТЛИВОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	131
Нехай О. М., Горопаха Н. М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО РЕЗУЛЬТАТІВ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ	133
Нікітіна Л.В., Крижановська Т.І. ПІСЕННИЙ ФОЛЬКЛОР ХМЕЛЬНИЧЧИНИ ЯК ЗАСІБ ВОКАЛЬНО-ХОРОВОГО РОЗВИТКУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	135
Новак Ю.Ю., Джава Н.А. ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ	137
Ногачевський Р.В., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ВНЗ, І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ ЗАСОБАМИ НАОЧНОСТІ	139
Ободянський О.В., Войтко А.І. МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 9-ГО КЛАСУ В ПРОЦЕСІ ВИГОТОВЛЕННЯ МОДЕЛЕЙ	141
Окіс Ю. В., Шевців З. М. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ПЕРШОКУРСНИКІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	143
Окрень В.М., Фещук Ю.В., Юсенко А.С. ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ І ВМІНЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ З ВИЗНАЧЕННЯ ВЛАСТИВОСТЕЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ “МЕТАЛООБРОБКА” З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ	145
Омелянчук В.Л., Фещук Ю.В. ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРОФІЛЮ «МЕТАЛООБРОБКА»	147
Остапчук Н.О. ЗАСТОСУВАННЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО ПОЯСНЕННЯ ВЧИТЕЛЕМ НОВОГО МАТЕРІАЛУ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ	149
Павлишин Н. В., Захарчук З.О. ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПРИЙМАННЯ НАВЧАЛЬНОГО ТЕКСТУ. РОБОТА НАД ОПИСАМИ	150
Павлова Н.С. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРИЙОМІВ УЗАГАЛЬНЕННЯ І СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗНАНЬ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНФОРМАТИКИ	152
Павловська В. В. РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНОГО ПІДХОДУ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА	154
Петренко С.В., Биков В.Ю. РОЛЬ СЕРЕДОВИЩА DELPNI У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ВІЗУАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНФОРМАТИКИ	155
Пилипчук Т.В., Малиновська Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ СОФІЇ РУСОВОЇ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	156
Полухович Н.В. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МАТЕМАТИКИ ТА ОСНОВ ЕКОНОМІКИ	158
Посохова М.Л., Косарева О.І. ВИХОВАННЯ ЕМПАТІЙНИХ ЯКОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	160
Потапчук Т.В. САМОІДЕНТИФІКАЦІЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЗА ТЕСТОМ «Хто Я»	162
Придюк А. М., Шроль Т.С. РОЗРОБКА ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДЛЯ ВІЗУАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «АПАРАТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ»	164
Романюк А.А. МЕТОД ПРОЕКТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ	166
Рудич К.В., Прокопович Т.Ю. ХУДОЖНЬО-ТВОРЧА САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ПІДЛІТКІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ	167
Русов В.М., Шова Т.В., Зорило Л.И. ФОРМИРОВАНИЕ КОМПЕТЕНТНОСТИ СТУДЕНТОВ В ОБЛАСТИ ПРЕОДОЛЕНИЯ СОПРОТИВЛЕНИЯ ВОСПИТАНИЮ МЛАДШИХ ШКОЛЬНИКОВ	169
Сас І.О., Фещук Ю.В. РОЛЬ КОМП’ЮТЕРНОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ І КРЕСЛЕННЯ	170
Свистун Т.Л. РОЛЬ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФОРМУВАННІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ	171
Севастьянов В.В., Руденко В.М. РОЛЬ МІЖНАРОДНИХ ПРОГРАМ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ	173
Семенов С.А., Гронь Л.В. КОНТРОЛЬ У ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	

УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ.....	174
Семенюк М. Ю., Пасічник Я. А. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ МАТЕМАТИЧНОГО ГУРТКА В ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ	176
Суранович Б.М., Колесніков С. А. НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ХУДОЖНЬОГО ІНТЕРЕСУ	177
Тимофеева Н.С., Поздеева Т.В. ВОСПИТАНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЙ ОТЗЫВЧИВОСТИ У ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА.....	179
Токар Ю.О., Шевців З. М. ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРИРОДОЗНАВСТВА	179
Трофимчук І. В., Козлюк О.А. ТЕАТАРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ЕМОЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	181
Умерова З. К. РАБОТА С ОДАРЕННЫМИ ДЕТЬМИ В ШКОЛЕ	183
Федорова І.А., Крижановська Т.І. АФЕКТИВНИЙ РОЗВИТОК УЧНЯ-ПІАНІСТА: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	184
Чернецька В.А., Лесняк Н.В. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ	186
Черникова Н.Л., Горбатова Е.В. ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА РИСУНКОВ ДЕТЕЙ ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	188
Чернишова В.І., Твердохліб І.А. МІСЦЕ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕСТІВ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	189
Шворак Н.В., Іванова Л.І. УПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНІХ УРОКІВ ЧИТАННЯ. МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ ..	190
Шекель Н.М., Середюк Л.А. ДИСКУСІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ У ПРОЦЕСІ ПРОВЕДЕННЯ ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ	192
Шелепа О.О., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ СТРУКТУРИ ТЕКСТУ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ	194
Шроль Т.С. ПРОБЛЕМИ МЕДІАГРАМОТНОСТІ СТУДЕНТІВ В КОНТЕКСТІ ІКТ-ОСВІТИ	195
Юсенко Л.В., Захарчук З.О. ОСОБЛИВОСТІ ЧИТАННЯ КАЗОК	197
Чернявская Л. В., Никонова Л.Е. ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ФОРМИРОВАНИЯ КУЛЬТУРЫ БЕЗОПАСНОСТИ У СТАРШИХ ДОШКОЛЬНИКОВ.....	199

Молодий психолог

Галабурда Л.О., Ямницький В.М. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ ІМІДЖУ	201
Генсіцька-Антонюк Н.О. ГЕНДЕРНІ СТЕРЕОТИПИ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ.....	202
Синельников В.Б., Данилова Н.И. К ХАРАКТЕРИСТИКЕ ПРОЦЕССА ДЕЦЕНТРАЦИИ	203
Джеджеря О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНИХ ПЕРЕЖИВАНЬ СТУДЕНТІВ НА СТАДІЇ РАННЬОЇ ЗРІЛОСТІ	205
Кашка Э.А. ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЦЕННОСТНО-СМЫСЛОВОЙ СФЕРЫ ИНТЕРНЕТ РОЛЕВИКОВ	206
Кукла С.М., Петренко О. Б. ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ТА ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ ВІДМІННОСТЕЙ НА ВИБІР ПРОФЕСІЇ	208
Lazo Maria Mihai, Briceag Silvia Sergei MOLDOVAN FAMILIES SYSTEM MARKED BY ECONOMIC MIGRATION	209
Станіславів Н. В., Петренко О. Б. ПСИХОЛОГІЯ ФЕНОМЕНУ ПЕРЕЖИВАННЯ САМОТНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ.....	211
Суходол А.Ю., Рудюк О. В. ГЕНДЕРНІ ВІДМІННОСТІ У ФОРМУВАННІ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ЮНАКІВ	212
Тищенко І.А., Петренко О.Б. РОЛЬ КАЗКИ І КАЗКОТЕРАПІЇ У РОБОТІ ПСИХОЛОГА З МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ	213